

ΟΡΘΡΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ (ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ)

Τῇ 1ῃ Νοεμβρίου

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Ἦχος λδ̣ ᾠ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α νεν η
η μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν
ο νο μα τι Κυ υ ρι ου

Στίχος: Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος: Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνάμην αὐτούς.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α νεν η
η μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν
ο νο μα τι Κυ υ ρι ου

Στίχος: Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον Ἀγίων Ἀναργύρων

Ἦχος λ̣ ρ̣

π.Κ.Παπαγιάννη

Α γι οἱ ἀναργυροὶ καὶ θάυμα του
 ουργοὶ ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενεῖς
 ας ἡμῶν δώρεαν ἐλάβετε δώρεαν δο
 οτε ἐημεν

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Ο διημάς γεννηθῆς ἐκ Παρθένου
 καὶ σταυρωσιν ὑπομείνας ἀγαθή
 οὐ θάνατον θάνατον σκυλεύσας καὶ
 ἐγερσιν δειξάς ὁ Θεὸς μηπαρίδης οὐς
 ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου δειξὸν τὴν φι
 λαν θρωπιά σου ἐλεήμον δεξαίτην τε

πα ρα σχου τω λα ω σου

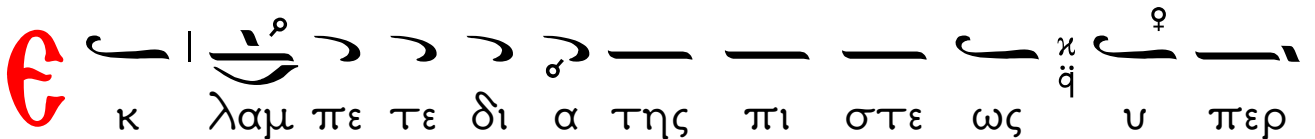
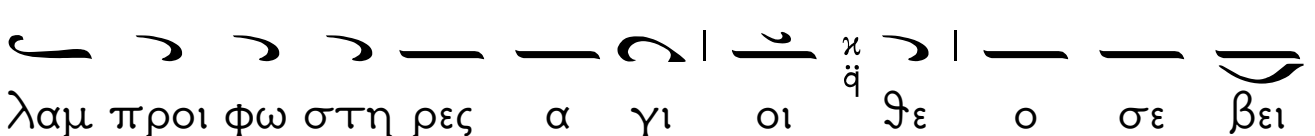
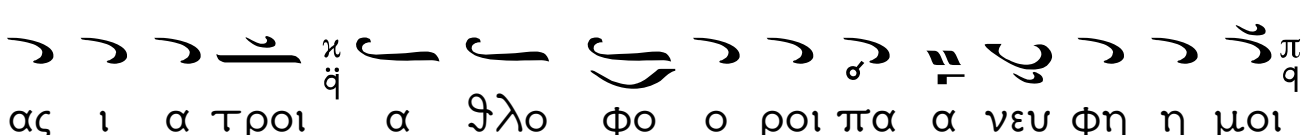
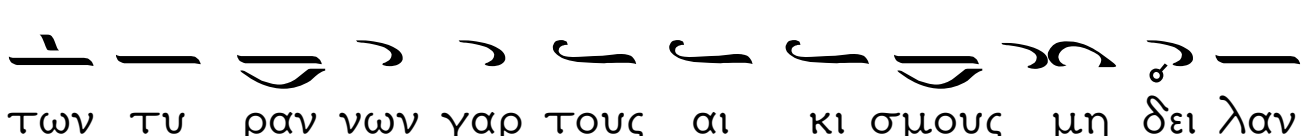
Γ
η

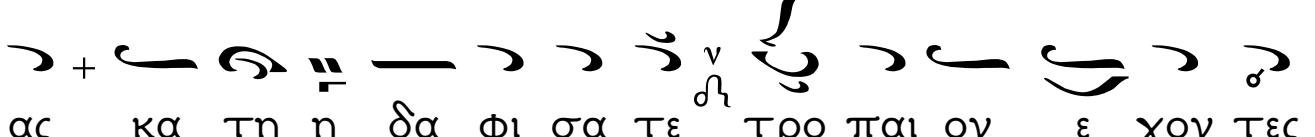
Στίχος Θαυμαστός ό Θεός έν τοίς άγίοις αύτοϋ.

Θ ω ρα κι σα με νοι οι την πα νο πλι αν
 Χρι στου και εν δυ σα με νοι οι ο πλα της
 πι στε ως τας πα ρα τα ζεις του ε χθρου α
 θλη τι κω ως κα τε βα λε ε τε προ θυ μως τη
 ελ πι δι γα αρ της ζω ης υ πε μει ει να
 τε πα σας των τυ ραν νω ων πριν α πει λα ας τε
 και μα στι γας δι ο και τους στε φα α νους ε
 δε ζα σθε μαρ τυ ρες Χρι στου οι καρ τε ρο
 ο ψυ υ χοι

Γ
η

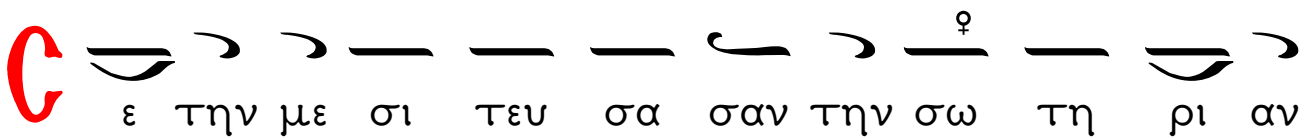
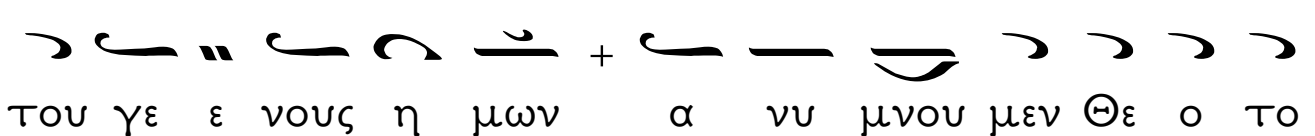
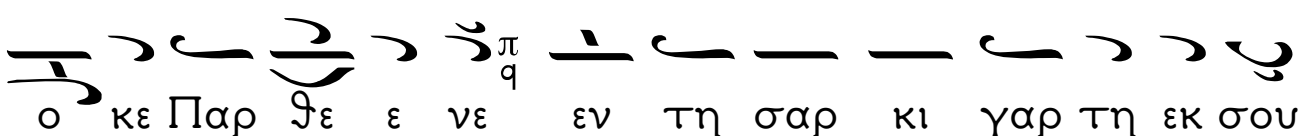
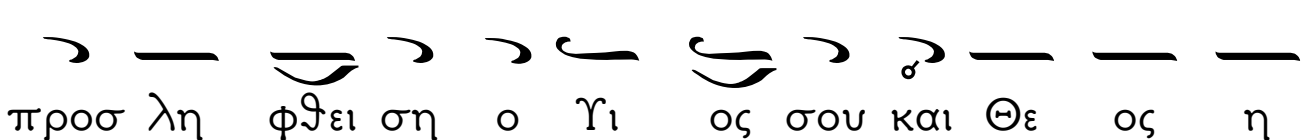
Στίχος Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

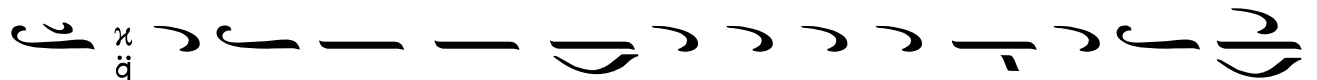

 κ λαμ πε τε δι α της πι στε ως υ περ

 λαμ προι φω στη ρες α γι οι θε ο σε βει

 ας ι α τροι α θλο φο ο ροι πα α νευ φη η μοι

 των τυ ραν νων γαρ τους αι κι σμους μη δει λαν

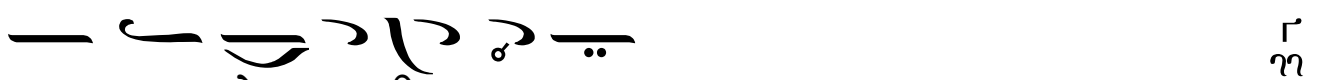
 δρι σαν τες των ει δω λων τας δυ σφη μι ι ι

 ας κα τη η δα φι σα τε τρο παι ον ε χον τες

 α ητ τη τον τον Σταυ ρον της α λη θει ας

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

 ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν

 του γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το

 ο κε Παρ θε ε νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου

 προσ λη φθει ση ο Υι ος σου και Θε ος η

 μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ζα α με νος πα

 α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρα ας

 ως φι λα αν θρω ω προς

Γ
η

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν
Μαρτυρικὸν

T
 ο ευ ψυ χον της καρ τε ρι ας υ μων

 ε νι κη σε τα μη χα νη μα τα του αρ χε

 κα α κου ε χθρου α θλο φο ο ροι πα α νευ φη

 η μοι δι α του το της αι ω νι ι ι ου κα

 τη ξι ω θη τε μα κα ρι ο τη τος αλ λα

 πρε σβευ σα τε τω Κυ ρι ω του φι λο χρι

 στου λα ου σω σαι το ποι μνι ον μαρ τυ ρες υ

 παρ χον τες της α λη θει ας

Γ
η

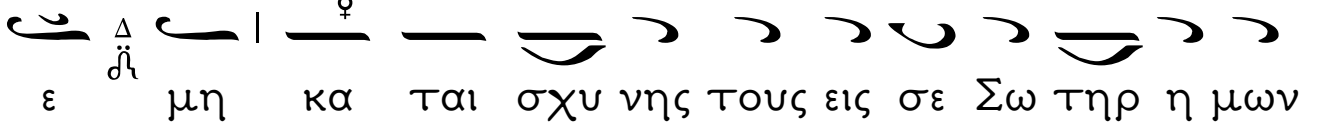
Νεκρώσιμον

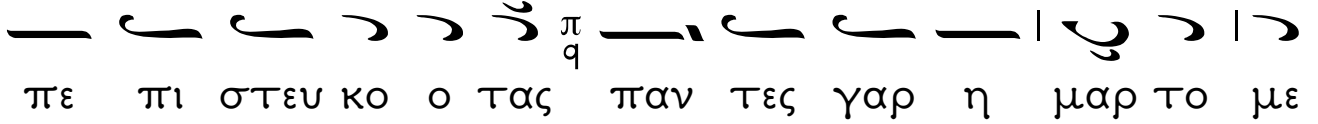
στιχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

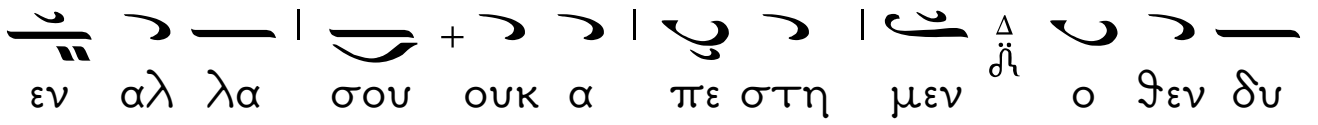
Τὴν ὡραιότητα

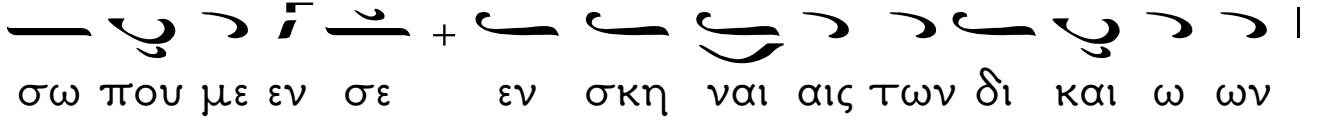

 τε τω λο γω σου ου πα ρα στη σο με

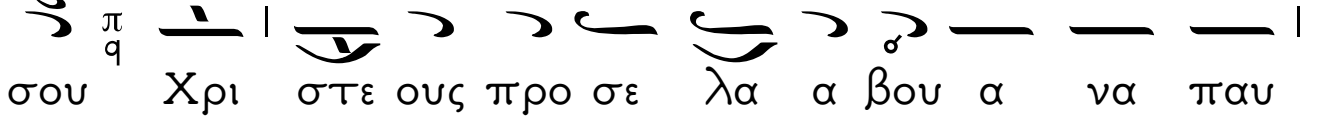

 θα τω α δε κα στω σου ου βη μα τι Κυ ρι

 ε μη κα ται σχυ νης τους εις σε Σω τηρ η μων

 πε πι στευ κο ο τας παν τες γαρ η μαρ το με

 εν αλ λα σου ουκ α πε στη μεν ο θεν δυ

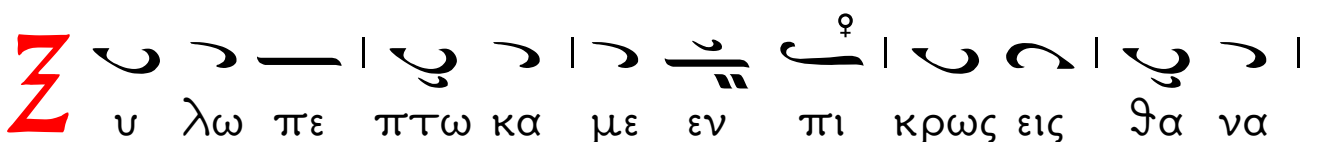

 σω που με εν σε εν σκη ναι αις των δι και ω ων

 σου Χρι στε ους προ σε λα α βου α να παυ

 σον ως μο ο νος υ παρ χων πο λυ ε ε λε ε

 ος

στιχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

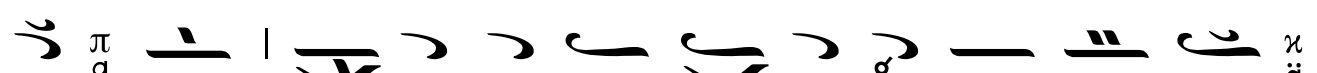

 υ λω πε πτω κα με εν πι κρως εις θα να

τον ^Δζυ λω τι μι ω δε ε πα λιν α νε στη
 μεν ^Δδι α Σταυ ρου σου γαρ Σω τηρ τον θα να
 τον ε ε νε κρω ω σας και την α τε λευ τη τον
 ζω η ην πα σιν ε πη γα σας ^Δης περ κα τα
 ζι ω ω σον τους προς σε εκ δη μη σαν τας ^νοι
 κε τας σου πι στου ους Ε λε η μον ^κδω ρου με
 νος αυ τοις την Βα σι λει ει α αν σου ^Γη

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τον πο λυ τα ρα χο ον του βι ου κλυ δω
 να ^Δτους εκ πε ρα σαν τα ας τω θει ω νευ
 μα τι ^Δκαι με τα σταν τας ευ σε βως οι κε
 τας σου Πα α να μω ω με ^πδε ζαι και προ σα γα γε

 ε τω Κρι τη και Θε ω η μων του τοις α

 πο λυ τρω ω σιν πα ρα σχει ει ν ι κε τευ ου ου

 σα και γαρ ως του ποι η η σαν τος Μη τηρ

 ε ε χεις το θε λειν και το δυ να σθαι αι αι αι

‘Ο Ν΄ Ψαλμός (χῦμα)

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (ψάλλονται ἢ ἀναγιγνώσκονται)

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἀγίους

Ἦχος γ΄

Ὠδὴ α΄ - Ὁ Εἰρμός

Θαυμαστός ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἄρματα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ἄδοντά σοι ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ.

Τροπάρια

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτυρίου κλέος σοφοὶ εὗρατε, πάντες Ἀθληταί, βασάνους πολυτρόπους, ἐνεγκόντες γενναίως ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· ὅθεν πίστει ὑμᾶς δοξάζομεν αἰεί.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερτέρανσχόντες ζωήν, ὦφθητε προφήται καὶ σοφοί, Κυρίου ιεράρχαι, τοῦ κενωθέντος Λόγου, ποιμάναντες

ὁσίως, τοῦ Σωτῆρος τὴν ποίμνην σθένει θεϊκῶ.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταυρωθέντες κόσμῳ σαρκός, ὅσοι πάσας ἡδονὰς ἠρνήσασθε, καὶ σκεύη, τοῦ Πνεύματος δειχθέντες, τὰ πνεύματα πλάνης, θείῳ σθένει ἐξηφανίσατε σαφῶς.

Νεκρώσιμον

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Τοὺς ἐκ γῆς προστάζει τῇ σῇ Κύριε, πίστει εὐσεβεῖ, οἰκτίρμον μεταστάντας, ζωῆς ἀτελευτήτου, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἀζιώσας ἀνάπαυσον ὡς ἀγαθός.

Θεοτοκίον

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς Θεὸν τεκοῦσαν σαρκὶ Πάναγνε, γνῶμη εὐσεβεῖ, τιμῶμέν σε ἀπαύστως, μετὰ σεμνῶν Γυναιῶν, ἀσκήσει λαμπρυνθέντων, καὶ ἀθλήσει καταβαλόντων τὸν ἐχθρόν.

Κανὼν α' Ἀγίων Ἀναργύρων (01/11)

ὥδὴ α', ἦχος α'

Ἄσωμεν πάντες λαοὶ

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ἡ δυὰς ἡ θαυμαστὴ καὶ σεβάσμιος, φωτιζομένη πᾶσιν ἰάματα, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, παρέχει ἀενάως, ἀναβλυστάνουσα.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωηφόροις λόγοις, ὡς φωστήρες ἐν κόσμῳ ἐξέλαμψαν, τὴν τῶν παθῶν ὁμίχλην, εὐκόλως διασκεδάζοντες, τῇ ζέσει τῆς πίστεως, οἱ Παμμακάριστοι.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμῳ πειθόμενοι, τῷ τοῦ Σωτῆρος πᾶσαν, ἡδυπάθειαν σαρκὸς μὲν ἀπέθεντο, ταῖς ἀρεταῖς ψυχὰς δέ, φανότατα καταλαμπρύναντες, ἐν κόσμῳ διέπρεψαν, οἱ ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ἐν σῇ γαστρὶ σκηνώσας, Θεομήτορ ἀπορρήτως ἡμφιάσατο, ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς ἀχρόνως ὁ ὑπέρθεος, αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν β' Ἀγίων Ἀναργύρων (01/11)

ὥδὴ α', ἦχος δ'

Τριστάτας κραταιούς

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυὰς φωτοειδής, τῶν σοφῶν Ἀναργύρων, Τριάδι τῇ σεπτῇ, σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, παρεστῶσα ἰκέτευε, μνήμην σου τὴν φωτοφόρον, τοὺς τελοῦντας φωτίζεσθαι, ταῖς τοῦ Πνεύματος θείαις λαμπρότησιν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων δεικνύντες, τὰς αὐλούς ἀστραπάς, τοῦ Πνεύματος σοφοί, ὑπεδέξασθε Ἅγιοι ὅθεν σκότος νοσημάτων, διαλύετε πάντοτε, ἐπισκέψεσι θείαις Ἀνάργυροι.

Δόξα Πατρὶ...

Ἀνύστακτον ψυχῆς, κεκτημένοι τὸ ὄμμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν Θεοῦ, τῶν θείων ἐντολῶν, τοὺς ὑπνοῦντας νοσήμασιν, ἔνδοξοι πρὸς εὐρωστίαν, διϋπνίζετε χάριτι, συμπαθεῖς θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σωτήρα καὶ Θεόν, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ἐσωμάτωσας Ἀγνή, τὸν δείξαντα ἡμῖν, ἰατροὺς τῶν παθῶν ἡμῶν,

Ἀχραντε σωτηριώδεις, καὶ θερμούς ἀντιλήπτορας, τοὺς σεπτοὺς Ἀναγύρους ἐν Πνεύματι.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἀγίους

Ἦχος γ΄

ᾠδὴ γ΄ - Ὁ Εἰρμός

Στείρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον· Ἐστερεώθην διὰ σοῦ ὁ Θεός, οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Τροπάρια

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥώμη Θεοῦ σθενούμενοι, Μάρτυρες ἔνδοξοι, ὀλεθροτόκον δύναμιν, τοῦ ἐν κακίᾳ δυνατοῦ δυσμενοῦς, τελείως ὠλέσατε, καὶ νίκης εἰλήφατε θεῖον στέφανον.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοὺς ὁσίους Κύριε, δείζας ἐχθροῦ νικητάς, ταῖς αὐτῶν Ἰησοῦ παρακλήσεσιν, ἀγίασον, φώτισον, καὶ σῶσον, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀπαύστως ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺν τοῖς Προφήταις ἅπασιν, ἀνευφημήσωμεν, τοὺς τῶν Γυναίων θείους χορούς, τοὺς ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν ἀθλήσει διαλάμψαντας, καὶ τὸν πολυμήχανον ὄφιν πατήσαντας.

Νεκρώσιμον

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Οὓς ἐξ ἡμῶν μετέστησας, θεία βουλήσει Χριστέ, μετὰ Ἀγίων σύνταξον, τὰ ἐν τῷ βίῳ παραβλέψας αὐτῶν, οἰκτίρμον ἐγκλήματα, πρεσβείαις δεόμεθα τῶν Ἀγίων σου.

Θεοτοκίον

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ σεσωσμένοι Πάναγνε, σοῦ τῷ σεπτῷ τοκετῷ, τοῦ Γαβριὴλ βοῶμέν σοι πιστῶς, τὸ Χαίρε καὶ δεόμεθα, τῇ παρακλήσει σου, πταισμάτων ἄφεσιν πᾶσιν αἶτησαι.

Κανὼν α΄ Ἁγίων Ἀναγύρων (ΟΙ/ΙΙ)

ὥδὴ γ΄, ἦχος α΄

Στερέωσόν με Χριστέ

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰάσεων τὰς πηγάς, τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων τοὺς ὀχετοὺς, τοῦ αὐτοῦ φωτὸς τὰ λαμπρότατα, δοχεῖα ἅπαντες, ἀζίως ὑμνήσωμεν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἰατρούοντες πάθη τὰς ἀρρωστίας, τῶν προσιόντων ὑμῖν Πανσεβάσμιοι, προθύμως νῦν, ὡς εὐεργέται θεραπεύετε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γονίμοις ἐν ἀρεταῖς, κατακοσμούμενοι πᾶσαν τὴν φθειρομένην, τρυφὴν τοῦ βίου σαφῶς ἀπεκρούσαντο, τῷ θείῳ κάλλει, ἀνενδότως ἀτενίζοντες.

Θεοτοκίον

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν εἶδει τῷ καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀνείδεος ὥφθη Θεογεννήτορ, συνεισδραμούσης σαρκὶ τῆς θεότητος, ἐν μήτρᾳ σου, τῆς παναγίας Θεόνημφε.

Κανὼν β' Ἀγίων Ἀναργύρων (01/II)

ὠδὴ η', ἦχος δ'

Οὐκ ἐν σοφία

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύρον εὐώδες, ἱαμάτων ὁ θεῖος ναὸς ὑμῶν, ἀναβλύζων
 ἱερῶς, ταῖς ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, πάθη
 δυσωδέστατα, ἐκπλύνει πάντοτε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπουρανίαις, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενοι πάντοτε, τὴν
 σκηνὴν ὑμῶν αἰεὶ, πηγὴν ἰάσεων Ἅγιοι, χάριτι δεικνύετε,
 τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα Πατρὶ...

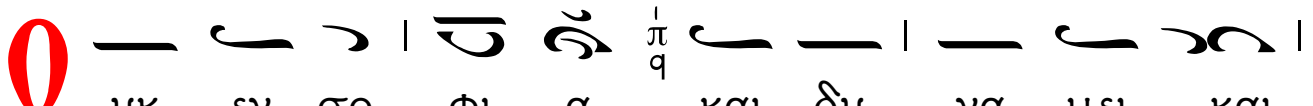
Σαρκὸς τὰ πάθη, ἐγκρατείας κημῶ χαλινώσαντες, τὰς
 τοῦ Πνεύματος αὐγὰς, πλουσιωτάτως ἐδέξασθε· ὅθεν ταῖς
 ἰάσεσι, κόσμον πλουτίζετε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

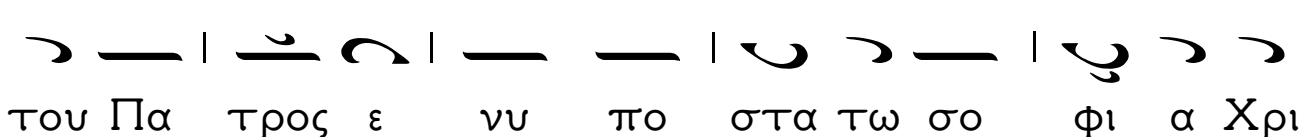
Ὠραιοτάτην, ἐν γυναιξὶ σε Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐκ σοῦ
 σωματικῶς, Ἀγνὴ τεχθῆναι εὐδόκησεν, ὁ ἀναπαυόμενος,
 ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Εἰρμὸς γ' ὠδῆς

ἦχος ζ' Βου

 Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυναμείᾳ καὶ

 πλουτοῦ καὶ χάριτος αλλ' ἐν σοὶ τῇ

 τοῦ Πατρὸς ἐννοποστατωσὸς φιλὰ Χριστοῦ

ὤ π ου γαρ ε στιν Α γι ος πλην σου φι λαν θρω
 πε ε ε ε ε

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ (ΟΙ/ΙΙ)

Ἦχος πλ.δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Οὐρανόθεν θαυμάτων τὴν δωρεάν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀενάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, χορηγοῦσα θείων, ἰάσεων δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρῳ φρόνηματι, Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα Πατρὶ..., ὅμοιον

Ἰαμάτων δοτῆρες θαυματουργοί, καὶ θαυμάτων λαμπτήρες φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν Πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε· ὅθεν ἰατροῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐναντῷ καταφεύγομεν, Θεοφόροι Ἀνάργυροι πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν Βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοί, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πανύμνητε, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβεΐαις σου· ἔχεις γὰρ ὡς

Μήτηρ, τοῦ Θεοῦ παρρησίαν, οἰκτεῖρειν βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Εἰρμός ζ' ὥσῃς

Ἦχος ζ' Βου

Θ υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε ε ε σε
 ως Κυ ρι ε η Εκ κλη σι α βο α σοι
 εκ δαι μονων λυ θρου κε κα θαρ με ε νη τω δι
 οι κτον εκ της πλευ ρας σου ρευ σαν τι αι μα
 τι 1 1 1

Κοντάκιον Ἀγίων Ἀναγγύρων

Ἦχος β'

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἱατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. Ἀλλὰ τῇ ἡμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Ὁ Οἶκος

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν ἱατρῶν, καὶ πᾶσι γνῶσιν παρέχουσι· τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν κάμοι διηγήσεως χάριν δεδώρηνται, ὑμνῆσαι

ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Χριστοῦ καὶ θεράποντας, ἱαμάτων πλήθη παρέχοντας· ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ τελειωθέντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ συστησαμένου τὴν Μονὴν τοῦ Βαθέος Ῥύακος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πέτρου, πατρικίου γενομένου ἐν τοῖς Εὐάνδρου.

Ὁ ὁσιος Λέων ὁ ἐρημίτης, γυμνὸς διάγων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

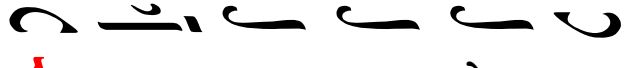
Οἱ ἅγιοι δισχίλιοι μάρτυρες ζίφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι εἴκοσι πέντε μάρτυρες οἱ ἐν Νικομηδείᾳ πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰρμός η' ὥδης

Ἦχος Βου

Ἦχος   **Α**ι νου μεν ευ λο γου μεν προ ο σκυ νου ου

μεν τον Κυ ρι ον

^B
Χει ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ λε ον

των χα σμα τα εν λακ κω ε φρα ξε ^β_κ πυ ρος δε

δυ να μιν ε σβε σαν ^β_κ α ρε την πε ρι ζω σα με

ε νοι οι ευ σε βει ας ε ρα σται Παι δες κραυ

γα ζον τες ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα

Κυ ρι ου τον Κυ ρι ο ο ο ο ον ^β_κ

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

Ἦχος ^β_κ
Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε

πι τω Θε ω ω τω Σω τη ρι μου β
κ

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βειμ β
κ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ β
κ την α δι α φθο ο ρως Θε ο ον Λο

ο γον τε κου σαν β
κ την ον τως Θε ο το ο κον

σε με γα λυ νο μεν β
κ

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει

νω σιν της δου λης αυ του β
κ ι δου γαρ α

πο του νυν μα κα ρι χ ου σι με πα σαι αι γε

νε αι β
κ

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βειμ β
κ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ^{βλ} την α δι α φθo ο ρως Θε ο ον Λο

ο γον τε κου σαν^{βλ} την ον τως Θε ο το ο κον

σε με γα^{βλ} λυ νο μεν

^λ 0 τι ε ποι η σε μοι με γα λει α

ο δυ να τος^{βλ} και Α γι ον το ο νο μα

αυ του^{βλ} και το ε λε ος αυ του^{βλ} εις γε

νε^λ αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ

τον^{βλ}

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^{βλ} και εν

δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^{βλ} την

α δι α φθo ρως Θε ο ον Λο ο γον τε

κου ου σαν^{βλ} την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα

λυ νο μεν

β
λ

ἔ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι

αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα

νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν

δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την

α δι α φθο ρως Θε ο ον Λο ο γον τε

κου ου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα

λυ νο μεν

β
λ

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και

υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α

γα θων και πλου τουν τας ε ζα πε στει λε κε νους

(˘ ˘ ˘ — — —) *
 νου ους Την τι μι ω

β
 λ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^{ζ'}

την α δι α φθο ο ρως Θε ο ον Λο ο γον τε

κου ου σαν ^β την ον τως Θε ο το κον σε ε

με γα λυ νο μεν

β
 λ

^Γ **Α**ν τε λα βε το Ι σρα ηλ παι δος αυ

του μνη σθη ναι ε λε ους ^β κα θως ε λα

λη σε προς τους Πα τε ρας η μων ^β τω Α

βρα αμ ^Γ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι ω

νος

β
 λ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και εν

 δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την

 α δι α φθο ο ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου

 ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε με γα

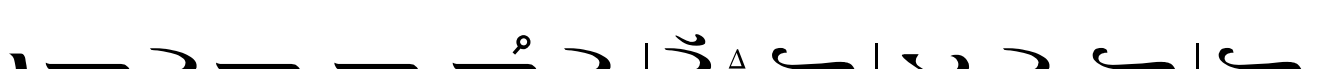
 λυ νο μεν

Εἰρμὸς θ' ᾠδῆς

Ἦχος Βου

 υ α μεν τω της πα ρα κο ης νο ση η μα

 α τι την κα τα ραν ει σω κι σα το συ δε

 Παρ θε νε Θε ο το κε τω της κυ ο φο

 ρι ι ας βλα στη μα τι τω κο σμω την ευ

 λο γι ι αν εξ ην θη σας ο ο θεν σε παν τες

 με γα λυ νο μεν

 ζι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι

ζει σε την Θεο τον κον την α ει μα κα
 ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε ρα
 του Θε ου η μων **Τ**ην τι μι ω τε ε ραν
 των Χε ρου βειμ και εν δο ζο τε ραν α συγ
 κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ο ρως
 Θε ο ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το ο κον σε με γα λυ νο με ε ε ε εν

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

τὸ τοῦ Σαββάτου
 Αὐτόμελον ἦχος γ'

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός καὶ διὰ
 τῶν σῶν ἀγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργεῖ
 τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων

Ἦχος ᾠή Γα

π.Κ.Παπαγιάννη

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ

Την χα ριν των ι α σε ων εκ Θε ου ει

λη φο τες Α ναρ γυ ροι μα κα ρι οι θε πευ
 ε ε τε νο σους και ι α σθε α παν τας
 τους πι στως προσ τρε ε χον τας τω θει ω
 υ μων τε με ε νει δι α του το συμ φω νως
 μα κα ρι ζο μεν α ξι ι ως την σε πτην υ μω
 ων μνη μην

Θεοτοκίον, ὁμοιον

κυ η σας Πα να χραν τε τον Θε ου Θε
 ο ον Λο γον τω κο σμω την σω τη ρι ον
 ε κτε λουν τα παν σο φως οι κο νο μι
 α αν α ρι στην δι α του το ο σε παν τες υ
 μνο λο γου μεν α ξι ως ως πρε σβευ ου σαν
 του τω λυ τρω θη ναι η μας νο ο σων και

παν τοι ω ων κιν δυ νων

Γ
η

ΠΑΝΑΠΟΑΡΙΑ ΣΥΝΤΟΜΑ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος $\frac{4}{\dot{q}}$ Πα

Π $\overset{\text{Π}}{\text{α}}$ σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων $\overset{\Delta}{\text{δ}}$

αι νει ει τε αυ τον εν τοις υ ψι ι στοις $\overset{\Delta}{\text{δ}}$ σοι

πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω

π
q

α $\overset{\text{Π}}{\text{ι}}$ νει τε αυ τον παν τες οι Αγ γε λοι

αυ του $\overset{\text{Π}}{\text{α}}$ νει τε αυ τον πασαι αι δυ

να α μεις αυ του $\overset{\Delta}{\text{δ}}$ σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ε

ω

π
q

Σπικχηρά ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων=
(εἰρμολογικά)
π.Κ.Παπαγιάννη

Ἦχος Γ Πα

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει
 αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το
 πλη θος της με γα λω συ νης αυ του
 Την χα ριν των ι α μα των εκ Θε ου ει
 λη φο ο τες α ναρ γυ ρως τα πα α θη των
 ψυ χων και των σω μα α των η μων θε ρα πευ
 ε τε παγ κο σμι οι Α ναρ γυ ροι ο θεν δι
 υ μων Χρι στος τοις πι στοις την δε δο με
 νην ευ ρω στι αν χα ρι ζο με νος φω στη ρας
 α πλα νεις υ μας α να δει κνυ σι τη οι κου με

νη^π_q αυ τω πρε σβευ σα τε σω θη ναι τας ψυ χα ας

η η μων^π_q

χ^Α₁ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος^Δ_{δλ} αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και

κι θα α ρα^Δ_{δλ}

Ε κ της α α νω θεν προ μη θει ας^Δ_{δλ} την των

ι α μα των α βυσ σον ε ζαν τλη σαν τες^Δ_{δλ} πα

σιν α να βλυ υ ζε τε τοις πι στοις τας ι α α

σεις Α ναρ γυ ροι υ περ φυ ως γαρ των νο σουν

των τα πα α θη^Δ_{δλ} εν χει ρουρ γι αις μυ στι

καις^π_q εκ θη σαυ ρων του Πνευ μα τος^Δ_{δλ} φαρ μα κα

προ τι θε εν τες σω τη ρι α τοις κα α μνου σι

Ἰσχυος λ' π' Πα

ὁ
 Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
 αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω
 α
 γα αλ λε ται ο χο ρο ος των α γι
 ων εις αι ω νας βα σι λει αν γαρ ου ρα
 νων ε κλη ρο νο μη σαν γη τα λει ψα να αυ
 των δε ε ζα με νη ευ ω δι ι α αν δι επνευ

σε δουλοι Χριστου γε γονασι κατ' ασκη

νωσαντες εις ζωην αιωνιον

Αι νειτε αυτον εν κυμβαλοις ευηχοις

αι νειτε αυτον εν κυμβαλοις αλλαλα

γμου πασαπνοηαινεσαατωτον Κυρι

ον

Ιατροι των ασθενουν των θησαυρων

ι ιαματων σωτηρες των πιστων Α

ναργυροι πανευκλειεις τους εν αναγκαις

κραζοντας και οδυνωμενους ιασα

σθε συντη Θεοδοτη ικετευοντες Θε

ον τον αγαθον λυτρωσασθαι ημας των πα

γι δων του εχθρου

π

Δοξαστικὸν τῶν αἰνῶν Ἀγίων Ἀναργύρων
Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Ὡ Πα

Ἦε Δο ο ζα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι

υι ω και Α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α

τι

Π η γην ι α μα των ε χο ον τες Α

α γι οι Α αν α α αρ γυ υ υ υ ροι τας

ι α σεις πα ρε χε ε τε πα σι τοις δε ο

ο με ε ε ε ε νοις ως με γι στω ων δω ρε

ε ων α α ζι ι ω ω θε ε εν τες πα

ρα της α εν να α α ου πη η γης του Σω

τη η η ρο ος Χρι ι ι στου φη σι γαρ

προς υ μας ο ο ο Κυ ρι ι ος ως ο μο

ζη η η λου ους των Α α πο ο ο στο ο ο ο

ο λων ι δου δε δω ω κα υ υ μιν την εξ

ου ου σι ι ι αν κα τα πνευ μα α τω ων

α κα θα α αρ των ωσ τε αυ τα εκ βα α α

αλλ ειν και θε ρα πευ ειν πα σα αν νο ο ο

σον και αι αι πα α σαν μα α λα α α κι

ι ι ι ι αν δι ο τοις προσ ταγ μα σιν αυ

του κα λω ως πο λι τε ευ σα α α με ε

ε ε νοι δω ρε αν ε λα βε ε τε δω ρε

αν πα α ρε χε ε τε ι α τρευ ον τεσ τα α

πα α α θη των ψυ χων και των σω ω μα των +

η η μω ων 6
λ

Καί νῦν.. Θεοτοκίον

Ἦχος Βου

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην 6
λ

Ε κ παν τοι ων κιν δυ νων τους δου ου λους

σου φυ λατ τε + ευ λο γη με νη Θε ο το ο κε 6
λ

ι να σε δο ξα ζω μεν την ελ πι δα των ψυ χων

η μων 6
λ

Δοξολογία μικρή (χῦμα)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

. Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

- Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.
- Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.
- Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.
- Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
- Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
- Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδασκόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
- Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.
- Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
- Καταζώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδάζόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
- Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
- Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 Κύριε ἐλέησον.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.
 Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...
 Παράσχου Κύριε. (μετά ἀπὸ κάθε δέηση).....
 Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ

Ἦχος ᾧ Γα Πα

π.Κ.Παπαγιάννη

Β ᾱ σι λε ων και τυ ρα αν νων τον φο βον ^κ ^ä

α πω σαν το οι Χρι στου ου στρα τι ω ω ται
 και ευ θαρ σως και αν δρει ως αυ το ον ω μο
 λο γη σαν των α παν των Κυ ρι ον Θε ον και
 βα σι λε ε α και πρε σβευ ου ου σιν υ πε ερ
 των ψυ χω ων η η μων

ΣΤΙΧ. Θαυμαστός ό Θεός έν τοίς άγίοις αύτου. π_q

ς φω στη ρες εν κο σμω λαμ πε τε και με
 τα θα να τον α α γι οι μαρ τυ υ ρες τον
 α γω να τον κα λον α γω νι σα με νοι δι ο
 ε χον τες παρ ρη σι αν Χρι στον ι κε τευ σα τε
 ε λε η θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

ΣΤΙΧ. Τοίς άγίοις τοίς έν τή γή αύτου έθαυμάστωσεν ό Κύριος.

Α ἰ δὺ νὰ μεις τῶν ἀ γι ἰ ὦν ἀγ γε λῶν
 ε θὰν μα σαν τῶν μαρ τυ υ ρῶν τοὺς ἀ θλούς ο
 τι σω μα θῆνῃ το ὄν πε ρι κει με νοί βα σα
 νῶν κα τε φρο νῆ σαν ^ν _δ μι μη ται γε νο με
 νοί τοῦ πα θῶς τοῦ Σω ῶ τη ρος Χρι στοῦ και πρε
 σβευ ου οὐ σιν υ πε ερ τῶν ψυ χῶ ὦν ἡ ἡ μῶν

Νεκρώσιμον

στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε. π
q
Α ν θρω ποι τι μα την τα ρατ το με θὰ ο
 δρο ο μοσ βρα χυς ε στί νον τρε χο ο μεν κα
 πνος υ πα αρ χει ο βι ος και α τμις και τε ε
 φρα και κο ο νις ^π _q προς ο λι ἰ γον φαι νο με νος
 και τα χε ως α χρει ου με νος ^ν _δ δι ο Χρι στῶ τῶ

α θα να τω βα σι λει βο η σω μεν τους
 με τα σταν τας εξ η μων α να παυ σον εν
 θα παν των ε στιν ευ φραι νο με νων η κα
 α τοι κι α

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΑΠΟΣΤΙΧΩΝ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

Δο ο ζα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ ι ις μη θα αυ μα α α σει ει τις
 μη δο ο ζα α α σει τις μη υ μνη η σει
 πι ι στως των σο φω ων και εν δο ζω ων Α ναρ
 γυ υ υ υ ρων τα α θα α α α αυ μα α α

α τα ^ν_{δλ} ο τι και με τα την α γι αν αυ των

με ε ε τα στα α σιν ^β_λ πα σι χο ρη η γου σι

ι τοι οis προ ο στρε ε χου ου σι πλου σι ι ως τα

ι α α α α μα α α α τα ^ν_{δλ} και τα τι

μι ι α και α γι α λει ει ψα να α αυ

των ^Δ_{δλ} βρυ ου ου σι την χα α ριν των ι α α α

σε ε ε ε ων ^ν_{δλ} ω δυ α ας α α γι ι

ι α α ^ν_{δλ} ω τι μι ι αι κα α α ραι αι ^Δ_{δλ}

ω σο φι ι α και αι δο ο ο ζα ^β_λ της εκ Θε ου

δο θει σης η μι ιν χα α α ρι ι ι ι τος ^ν_{δλ}

δι ο υ μνοι οis α σω ω μεν τω ευ ερ γε ε

τη Θε ε ω ^Δ_{δλ} τω α να δει ζα αν τι ι του

ου ου του ους^Δ εις ι α τρει ει ει αν των ψυ
 χω ων και των σω μα α α τω ων η η η
 μων^ν

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος λ^λ ρ^ρ Νη

Και νυν και α ει ει + και εις τους αι
 νας των αι ω ω νων α μην^ν
 Α ε ε σποι να προσ δε ζαι^Δ τας δε η
 η η σεις των δου λων σου^ν και λυ τρωσαι η
 μας^Δ α πο πα σης α να αγ κης και θλι ι ψε ε
 ως^ν

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣

π.Κ.Παπαγιάννη

Α γι οἱ ἀ ναρ γυ ροῖ καὶ θ̣α αυ μα του
 ουρ γοι ε̣ π̣ι σκε ψ̣α σ̣θ̣ε τας α σ̣θ̣ε νει
 ας η̣ μων δ̣ω ρε αν ε̣ λα βε τε δ̣ω ρε αν δο
 ο τε ε̣ η̣ η̣ μιν

Θεοτοκίον Ἦχος πλ.δ'

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς τα[ις] πρεσβείαις σου,
 κινούσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ ῥίῳ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη

Α̣ μην̣ ν̣ δ̣

1. **Κ** ν̣ δ̣
2. **Κ** β̣ λ̣
3. **Κ** α̣ Δ̣ δ̣
4. **Κ** Δ̣ δ̣
5. **Κ** β̣ λ̣
6. **Κ** ν̣ δ̣
7. **Κ** Δ̣ δ̣

8. **Κ** +
υ ρι ε ε ε λε η σον

β
λ

9. **Κ** +
υ ρι ε ε λε η σον

Δ

10. **Κ** +
υ ρι ε ε λε ε η σον

Γ
η

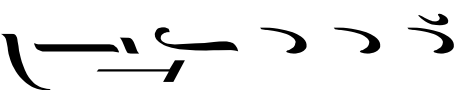
11. **Κ** +
υ ρι ε ε λε ε η σον

π
q

12. **Κ** +
υ ρι ε ε λε ε η σον

ν
ολ

Υ + +

σω ω σον η μας

ν
ολ

ϸ
οι Κυ ρι ε

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

ἡμεορτίων

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'

Δ Δ Δ Δ
Α μην

στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν
τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Δ Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τερ

σω σον η μας

στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία
ἐν αὐτῷ.

Δ Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω

τερ σω σον η μα α ας

Ὁ Μονογενὴς

Ἦχος Δι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω ν α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ο και Λο γος
 του Θε ου α θα να τος υ πα α αρ αρ
 χων και κα τα δε ξα με νος δι α την
 η με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε πτως εν αν θρω
 πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος
 θα να τω θα να τον πα τη σας εις ων

της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα λο ο με
 νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα τι σω
 σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'
 Ἀπολυτίκιον Ἀγίων Ἀναργύρων

Ἦχος λ̣ ρ̣

στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Α γι οι α ναρ γυ ροι και θα αυ μα του
 ουρ γοι ε πι σκε ψα σθε τας α σθε νει
 ας η μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε αν δο
 τε η μι ι ι ιν

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος Δι̣ ρ̣

Α ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προσ πε ε

κλησιν ουκ εξ αν θρωπων δε ζαμενος ο εν
 βασιλευσιν αποστολος σου Κυρι ε
 βασιλευσαν πολιν τη χειρι σου πα
 ρεθετο ην περισωζε δια παν
 τος εν ειρηνη νηπρεσβειαις της Θεο
 τοκου μονεφι λανθρωπε

Κοντάκιον
Μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου

$$\tau_{H\chi_0} \frac{\lambda}{\pi} \ddot{\alpha} \frac{1}{\Gamma \alpha}$$

ς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τουρ γω
 της κτι σε ως η οι κου με νη προ σφε ρει σοι Κυ
 ρι ε τους θε ο φο ρου ους Μαρ τυ υ ρας ταις
 αυ των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει α

την Εκκλησίαν σου διὰ της Θεοτο-
κου συντηρήσον πολυελεεεε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ
Δαμιανοῦ.

Προκείμενον. ᾠχος δ΄

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; Μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη

μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.....